

TEMA: SEKTERISME? NEJ TAK!

Sjælesørgerens møde med det
USUNDE

Privatfoto

Sekterisme kendetegnes især ved en dominerende leder, stor opmærksomhed over for nye i fællesskabet samt et stærkt fokus på økonomi. Og vil man ud af et sekterisk miljø, er det vigtigt at alliere sig med en lyttende og temmelig tavs medvandrers, siger erfaren sjælesørger

Dan Månsson var indtil sommeren 2009 sognepræst ved Sundkirken i Lolland-Falsters Stift, hvor han i sit arbejde havde særligt fokus på sjælesorg. Og især to områder inden for sjælesorgen har hans interesse:

1. Kriser i parforholdet.
2. Mennesker, som er kommet i klemme i et kirkeligt, sekterisk miljø.

- Sidstnævnte handler typisk om fællesskaber, hvor en stærk leder opleves som dominerende og manipulerende. Nogle skal have hjælp til at komme ud af

en sådan sammenhæng, andre skal bearbejde deres gudsbillede, selvbi-lede med mere, forklarer han. Efter sit teologistudium har Dan Månsson taget den toårige sjælesorgsuddannelse fra Teologisk Pædagogisk Center i Løgumkloster, og han har endvidere taget en pastoral-klinisk uddannelse fra Institutt for Sjesorg i Norge. Sidstnævnte er han i gang med at udbygge til en master i klinisk sjælesorg ved Menighetsfa-kultetet i Oslo. Derudover er han med i et nordisk

symposium af sjælesørgere, som alle har erfaring i arbejdet med menne-sker fra sekteriske miljøer. I dag er han landsleder for Luthersk Missionsforenings børnearbejde, LM Kids.

Svært at stole på andre

For fem år siden blev Dan Månsson for første gang kontaktet af et men-miljø.

Når man har været klemt i et sekterisk miljø, bliver man meget forsigtig med, hvem man betror sig til

Dan Månsson

neske, som havde været i klemme i et sekterisk, kirkeligt miljø. Og det var med til at ansøre hans interesse for området yderligere. Siden da har han haft otte-ni hen- vendelser fra mennesker, som havde trosmæssige vanskeligheder, fordi de havde været inde i et miljø, hvor kristendom blev blandet med usunde oplevelser. Alle personerne har været fra et frikirkeligt miljø og er i deres søgen efter nogle at dele deres ople- velsler med havnet hos Dan Månsson. - På nær en enkelt personlig hen-

vendelse har alle henvendelserne været via e-mail, hvor folk til at begynde med har været forsigtige. Når man har været klemt i et sekterisk miljø, bliver man meget forsigtig med, hvem man betror sig til. For eksempel fik jeg en mail, hvor der blot stod: *Hej, jeg hedder Ole. Hvem er du?* Det svarede jeg så på og skrev lidt om mig selv, hvorefter han skrev tilbage og forklarede, at han havde været med i en kirke, hvor der var sådan og sådan... det er ikke let for dem at stole på andre mennesker - og især ikke på præster som jeg.

En anden virkelighed

Når mennesker opsøger kirkelige miljøer med sekteriske anstrøg, så er det ofte for at komme ind i et fæl- lesskab, hvor man har et inderligt ønske om at lære Gud bedre at kende og at få erfaringer af ham, oplyser Månsson.

- I sådanne miljøer vil man møde en stærk forkyndelse, som inspirerer til erfaringer af Gud, samtidig med at man vil møde mennesker, som virke- lig interesserer sig for en. Det er det første møde med miljøet - man føler sig virkelig taget imod. Og når man tilslutter sig fællesskabet, føler man virkelig, at man har fundet menin-

Men så møder man ting, som man undrer sig over, og man begynder at stille spørgsmål til det, der bliver gjort eller sagt. Og så opdager man, at det ikke er tilladt at sætte spørgsmålstejn ved tingene

Dan Månsson

gen med livet; man har fundet sand- heden. Først langsomt begynder man at opdage, at det her fantastiske fællesskab har en anden side - en række krav, man skal leve op til. - I begyndelsen synes man, det er godt at blive værdsat og opleve, at man kan bruges og gøre en masse ting for bevægelsen eller kirken. Men så møder man ting, som man undrer sig over, og man begynder at stille spørgsmål til det, der bliver gjort eller sagt. Og så opdager man, at det ikke er tilladt at sætte spørgsmåls- tegn ved tingene.

Dominerende ledere

Månsson forklarer, at lederne i sek- teriske miljøer typisk er meget karis- matiske og stærke personligheder, og i kirkelige sammenhænge vil de som regel have en dynamisk og inspire-

BETJEN FADEREN

(ApG. 13, 2)

26.- 30. JULI

CAMPINGPLADSEN ER ÅBEN FRA LØRDAG TIL LØRDAG I UGE 30

BØRNECAMP

TEENCAMP

CAMPING

SVØMMEHAL

KONCERT

og meget mere...

TALERE

SOMMER

CAMP

2010

Dr. Richard Hays
- Mexico

Henrik Andersen
- Mexico

Madi and Nicole Konki
- Frankrig

Issac Hays
- Mexico

Kim Torp
- Danmark

Bestil din brochure på tlf. 97 91 21 60

CONNECTIONS DANMARK PRÆSENTERER:

Sommer- CAMP

THISTED

Connections
DANMARK

www.connectionsdk.dk

Sted:
Bibel & Missionscentret
Thyarken 11
7700 Thisted

Email:
post@bibelmc.dk

>>

rende forkyndelse. Samtidig er det personer, som virker meget kærlige – men når man begynder at stille spørgsmål til tingene vil forholdet til sådanne ledere blive vanskeligere og vanskeligere – og det er, hvad de personer, som har opsøgt Dan, har oplevet.

- Når de kontakter mig via mail uden at oplyse deres fulde navn, så er det blandt andet fordi, de er bange for, at jeg skal gå til deres leder med de oplysninger, som de giver mig. Men efterhånden som vi skriver sammen, kommer en kolossal skam frem, og de spørger sig selv: *Hvordan kunne jeg være så naiv eller dum, at jeg i så lang tid var med i det her?*

Den eneste i verden?

Når Dan Månsson skriver sammen med ofre for sekterisme, så giver han dem ikke løsninger. Han læser deres

Hvordan kunne jeg være så naiv eller dum, at jeg i så lang tid var med i det her?

historier, kommenterer på dem og spørger ind til dem.

- Og bare det at fortælle sin historie, hvor jeg spørger ind til forskellige ting, er en hjælp til selvhjælp. Personerne har selv løsningerne og svarene – jeg er bare den, der stiller spørgsmålene, og den, de kan fortælle deres oplevelser til, forklarer han. - Når jeg ikke spørger, men kommenterer, kan jeg for eksempel skrive: *det er ikke så underligt, at du har*

det, som du har det, når man tænker på, hvad du har været igennem. Mange tror nemlig, at de er de eneste i verden, der har det så dårligt over den slags – og så fortæller jeg dem, at jeg ikke tror, det er tilfældet. - Nogle gange giver jeg også min tolkning af nogle ting – men det er noget, jeg prøver at være tilbageholdende med. Min erfaring er, at folk, som har været i klemme i et sekterisk miljø, er meget følsomme over for, hvis andre vil fortælle dem, hvad de skal tænke eller mene – for det er netop det, de er flygtet fra, pointerer han.

Isolerer sig

Når man først er kommet ind i et sekterisk miljø, finder man sig ofte i ting, som udenforstående ryster på hovedet af. Og ryster på hovedet gør man også selv, hvis man senere forlader miljøet.

- Det skyldes, at sekteriske miljøer isolerer sig. De venner, som man havde før, bliver man afskåret fra, og i stedet får man nye venner i miljøet. Venner som er vigtige for en, og som har stor betydning for en – man deler mange ting med hinanden i sådanne miljøer, fortæller Månsson. - Nogle steder afskærer man sig tilmed fra forældre og søskende, og så har man ikke nogen steder at gå

hen, hvis man en dag skulle ønske at forlade miljøet. Hvis man først har sagt til sine forældre, at deres liv ikke er i over-

ensstemmelse med Bibelen, så vil det være en kæmpe overvindelse at gå tilbage til mor og far og bede om en seng at sove i.

Hvor meget fylder lederen?

Dan Månsson er meget klar i talen, når det kommer til gode råd til, hvordan man kan gardere sig mod at havne i et kirkeligt miljø præget af sekterisme: - Det, man i første omgang skal være

opmærksom på, er, om hele menigheden er optaget af lederen på den ene eller anden måde. Er det personfikseret? Er der én person, som er den stærke i fællesskabet?

- Det giver et fingerpeg. Selvfølgelig er der i de allerfleste kirker én, som er lederen. Men der er stor forskel på, om det er en leder, som lytter til, hvad andre mennesker byder ind med, eller det er et miljø, hvor alle citerer lederen for det ene, det andet eller det tredje, og hvor man kun gør noget, hvis lederen har nikked ja til det, forklarer han.

- Derudover er der i sådanne miljøer som regel en stærk optagethed af økonomi. Men det er ikke noget, man ser i første omgang. Derimod er såkaldt *love bombing* (kærlighedsbombardement, red.) et typisk kendetegn, som man vil møde med det samme, man opsøger miljøet. Man får at vide, hvilket fantastisk menneske, man er, og man bliver bekræftet i, at: *det er lige sådan en som dig, vi har brug for.* Og: *det, du siger, er bare så genialt – man får næsten en oplevelse af: Hold da op, jeg vidste ikke, at jeg var sådan et vidunderligt menneske.*

Find en medvandrer

Hvis man mener, at man befinder sig i et sekterisk miljø, og man ønsker at komme ud af det, så er det vigtigt at finde en medvandrer, understreger Dan Månsson.

- Det behøver ikke at være en, man kender. Men det er vigtigt, at man – især i den første tid efter at have forladt miljøet – har en at tale med. For efter et stykke tid bliver man vældig ensom, og man får en masse tanker, som man ikke skal gå rundt med alene. Man gennemgår en form for kold tyrker – alle de oplevelser, som man har haft i miljøet, er pludselig væk. Og på et eller andet tidspunkt i den første tid får man

Det, man i første omgang skal være opmærksom på, er, om hele menigheden er optaget af lederen på den ene eller anden måde. Er det personfikseret? Er der én person, som er den stærke i fællesskabet?

Dan Månsson

den tanke: *Det var ganske vist svært at være i det miljø. Der var ting, jeg ikke kunne leve op til, og oplevelser, som nedgjorde mig. Men det er endnu værre at leve udenfor, så måske skulle jeg vende tilbage igen.*

Reaktionen er ifølge Månsson helt klassisk. Når der er gået en måned til halvanden, er det hele kommet lidt på afstand, og så tænker man: *Var det virkelige så slemt? Det er i hvert fald værre lige nu.*

- Og det er fordi skammen og ensomheden sætter ind. Savnet af vennerne kan blive så stærkt, at det kan drage en tilbage i miljøet igen.

- Men man skal vælge sin medvandrer med omhu. Man har ikke brug for at få at vide, at man ikke kunne gøre for det, eller at man ikke vidste bedre. For det er at tage ansvaret fra mennesker, og det har de ikke brug for – de har lavt nok selvværd i forvejen. Man har heller ikke brug for at blive slået i hovedet med udsagn om, at man godt nok har været dum, når man har hoppet på den slags. - Det er vigtigt at vælge én, der kan bruge ørerne og er god til at holde mund.

Jens Linde

jensl@domino-online.dk

Når man tilslutter sig fællesskabet, føler man virkelig, at man har fundet meningen med livet; man har fundet sandheden. Først langsomt begynder man at opdage, at det her fantastiske fællesskab har en anden side

Dan Månsson